

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 19.35

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Efter efterhånden nogle timers debat under en forespørgsel og nu også et beslutningsforslag så er der forhåbentlig ikke tvivl om, at regeringen tager problematikken om menneskehandel meget alvorligt. Regeringen udarbejdede derfor allerede tilbage i december 2002 en handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel, og senere i september 2005 et tillæg til denne handlingsplan vedrørende børn. Kernen i indsatsen er et opsøgende arbejde og hjælp til ofrene, men handlingsplanerne indeholder også en styrkelse af politiets arbejde og det internationale samarbejde.

Jeg mener, at handlingsplanerne allerede har vist deres værd. Bekæmpelse af menneskehandel har taget et stort skridt fremad, og hjælpen til ofrene er kommet i centrum. Vi skal lære af de sidste 3 års erfaringer og bruge dem til at øge indsatsen.

Regeringen vil derfor i løbet af næste uge lancere en ny handlingsplan, der omfatter enhver handel med mennesker. Den kommende handlingsplan skal sikre, at der også fremover er en helhedsorienteret og landsdækkende indsats til ofre for menneskehandel.

Som led i handlingsplanen vil der blive givet mulighed for, at ofre for menneskehandel, der tager imod et tilbud om forberedt hjemsendelse og aktivt medvirker til denne hjemsendelse, tilbydes en udvidet refleksionsperiode på op til 100 dage. Der er tale om en betydelig udvidelse i forhold til de gældende 30 dage. Tilbud om forberedt hjemsendelse dækker som i dag over psykologisk, juridisk og socialpædagogisk hjælp samt sundhedsfremmende behandling, mens offeret befinder sig i Danmark.

Den forberedte hjemsendelse vil også indebære, at offeret vil blive modtaget af en organisation i hjemlandet, når dette er muligt. Som led i den nye handlingsplan vil der bl.a. blive øget fokus på et etableret samarbejde med sådanne organisationer eller andre lignende.

Dette initiativ vil naturligvis ikke komme menneskehandel til livs, men vi vil gøre, hvad vi kan, for at den enkelte bliver styrket og dermed

mindre sårbar for at blive handlet igen, når vedkommende vender tilbage til hjemlandet.

På baggrund af regeringens initiativ i den kommende handlingsplan og muligheden for at udvide refleksionsperioden op til 100 dage, så kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren siger, at der er tale om en betydelig udvidelse i forhold til de 30 dage, som gælder i dag. Jeg skal bare være helt sikker på, at jeg har forstået det rigtigt, fordi det jo også er derfor, vi har opretholdt, at vi gerne ville have debatten om det her i dag, så vi er fuldstændig på det rene med, hvad det er, der ligger i det, som regeringen nu lægger op til i handlingsplanen. Og der skal jeg bare spørge:

Er det rigtigt forstået, at man sådan set oprettholder de 30 dage som udgangspunkt, og at kvinden inden for de 30 dage tilkendegiver, på hvilken måde det så skal foregå? Det vil jeg også gerne spørge ind til. Skal man skrive under på noget? Er det en mundtlig tilkendegivelse? Eller hvordan foregår det der samtykke? For det synes jeg er ret væsentligt. Og hvad så, hvis kvinden f.eks. – kunne man forestille sig – efter 40 dage eller 50 dage finder ud af, at hun egentlig godt vil samarbejde om hjemsendelse, og det ikke er en mulighed? Og er der derfor ikke et hul i det forslag, som regeringen lægger frem?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nej, der er ikke nogen huller. Den måde, som vi har valgt at skrue det sammen på ved at sige, at vi giver en refleksionsperiode på op til de 100 dage, hvis man samarbejder, er sådan set også for at give de 100 dage et reelt indhold, så vi reelt forbereder, at når de 100 dage er gået, er man klar til hjemsendelse.

Det kan i første omgang være en mundtlig tilkendegivelse, som gør, at man kan begynde at samarbejde om det her. Men der kan være den situation, hvor der er behov for en underskrift til f.eks. at få nogle rejsepapirer i orden eller ej, og der vil vi selvfølgelig gerne have en tilkendegivelse af, at det er man klar til. Men ellers så skal de 100 dage bruges på at forberede hjemsendelsen, sikre, at der er nogle i hjemlandet til at tage imod, og kvinderne, de handlede, kan bruge de her 100 dage til at komme sig igen, modtage den hjælp, som der er behov for i den tid, de er i landet.